

Dos mesos i un dia al Nepal (LIII)

text TONYO FIBLA

11-12-2008 Dijous

Després d'un dinar a casa Bijay me'n vaig al cyber a enviar un correu que no pot sortir ja que la llum se n'ha anat en el mateix moment d'enviar-lo. Allí acudeixen ell i una amiga i anem a comprar. Comprem les pashimines per a les dones. Precioses, i quatre coses de plata. Més tard jo reculo a comprar una bufanda més. El nepalís són consagrats. El venedor, acabo de sortir de la seua tenda, i per una bufanda em vol cobrar més que per la que li he comprat fa una estona de major qualitat. Em torna tocar regatejar.

– Abans ja t'he fet rebaixa, ara he de guanyar jo – em diu.

Quan vaig a trobar-me amb Bijay a la benzinera on hem quedat, veig a Cinta que està regatejant a una tenda. Anem ella i jo a berenar, ràpid ja que he quedat amb Bijay que m'ha de dur a casa del germà d'Àmala on celebren la "festa" del la mort del pare ara fa tres mesos.

Tot el menjar que trauen està molt bo menys unes gelatines que fan a partir d'ossos de búfal. Una tenia gust de cran i l'altra de peix. Horribles! Sobretot la segona. Sort que a Anil li agraden molt i li les he posades al seu plat. És l'únic menjar que he provat per ací i que no he pogut amb ell.

12-12-2008 Divendres. Casament de Deepak

Només acabar d'esmorzar Mukti i jo ens n'anem cap a casa Bijay. Dues cases més cap enllà estant guarnint el cotxe que durà el nuvi al temple per fer la cerimònia del casament. Aquest casament serà molt més tradicional que el de Bikram, serà un casament típicament newari.

Deepak, el nom de guerra de xic és Lepanto per allò del conyac, el nuvi, és fill d'una germana de baje per tant continuem estant dins de l'entorn familiar. Jo em poso a ajudar a posar els ornaments al cotxe. Unes tires fetes amb grans de panís unflat i flors seques.

Abans d'anar a la cerimònia, com és normal, cal menjar un plat de *dalbhat*.

Quan tot el món està ben mudat surt la comitiva cap al temple amb diferents vehicles: cotxes i motos. Ací no hi ha músics i la cerimònia no es farà com en l'altra boda a casa de la núvia sinó a un temple. Allí acudirán els dos nuvis i en una de les dependències del temple faran les cerimònies. El temple no és un edifici com nosaltres l'entendem, sinó una sèrie de dependències en un espai al voltant del déu que està sota un ficus.

En cada racó hi ha un casament o una cerimònia funeral.

A dos o tres metres del ficus hi ha una imatge del déu gitat que està completament esquitxada de sang dels animals que hi sacrifiquen.

Primer, a la protecció d'un immens arbre on s'amaga el déu, hi presenten tots el objectes sagrats que faran servir per al ritus nupcial i més tard en una petita dependència del temple (un poc cutre) amb els estris ja beneïts seuen el nuvis sobre una estora i comença la llarga cerimònia.

Mentre duren el resos al terrat d'aquesta dependència es va repartint l'aperitiu. Després la gent va a un pati que més bé sembla un corral i, asseguts en estores, comencen a menjar el dinar de festa newari, el *bos*, *xiura* amb l'acompanyament de sempre. Mentre estem dinant al pati, corral, del temple una xiqueta no té cap problema en baixar-se les braguetes i cagar allí mateix.

Jo continuo fent de fotògraf: primer al temple després a casa on continuen les cerimònies més o menys com en l'altra boda.

Després de sopar anem al Jatra, un bar-restaurant que abans era per a turistes i ara, després de la davallada del turisme per motius polítics, és per a nepalís, on toca Mukti. Hi ha molta gent i molta animació. Fem unes cerveses amb els amics de Bijay i familiars mentre sentim la música i després Bijay i Cinta se'n van. Jo em quedo amb Mukti i els músics.

Número 765 - 31 desembre 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural - Any XVI

la veu

de Benicarló

2010 EL RESUM

La setmana que ve no sortim, tornem el 14 de gener!

ADÉU, 2010

"El resum"

text REDACCIÓ

LEMBOLIC DELS RESIDUS URBANS

Tres canvis d'ubicació, informes en contra i sospites de documents amagats. El consorci del Pla Zonal de Residus de la zona I iniciava l'any aprovant el tercer canvi d'ubicació del polèmic abocador de Cervera, i l'acaba amb les obres molt avançades, la brossa a punt de sortir cap a Xixona i la planta de transferència sense construir. Al mes de maig, es van sentir les primeres veus d'alerta i Benicarló amenaçava amb abandonar el Consorci del Pla Zonal de residus de la zona I. Ho faria si trobava dues o tres poblacions que donaren suport la seua decisió d'instal·lar un geiserbox per a tractar els residus sòlids urbans. Este va ser el primer avís, que al mes d'octubre es va tornar a reiterar des de Benicarló per l'embolic que hi ha en matèria de gestió de residus, ja que l'ajuntament considera que és molt més car portar la brossa a Xixona que a altres localitats catalanes.

EDUCACIÓ

El PSPV de Benicarló denunciava a l'inici de l'any "la poca importància que l'alcalde de la ciutat li concedeix a l'educació". I l'AMPA del Àngel Esteban el tanca manifestant-se reclamant la licitació de les obres que, d'altra part, la secretària autonòmica d'Educació, Concha Gómez, confirmava al mes de març que l'adjudicació del projecte i de l'obra del nou col·legi es duria a terme durant eixe mes. Pel mig, les obres d'adequació del Catalán, que, gràcies a una subvenció del Pla E, s'han fet per fi realitat.

Paradoxes de la vida, Zapatero arreglant-li les escoles a Camps. Als intituts, guerra per evitar que La Salle es convertisca en centre concertat de Batxillerat i la desaparició del cicle formatiu de la Fusta al Coromines. A l'inici del curs escolar, diverses assignatures es quedaven sense professors, el mateix que va passar a l'EOI. La situació no es regularitzava fins finals del mes d'octubre, perdent els alumnes un temps necessari de docència que ningú els ha fet recuperar.

Els més grans tampoc es salvaren dels problemes docents. A la Universitat Popular de Benicarló, l'estat que es troben les diferents seus i els problemes amb l'empresa de neteja, en l'ull del conflicte que amenaça amb provocar una protesta multitudinària. Mentre, en el casal municipal, associacions privades fan classes particulars per les

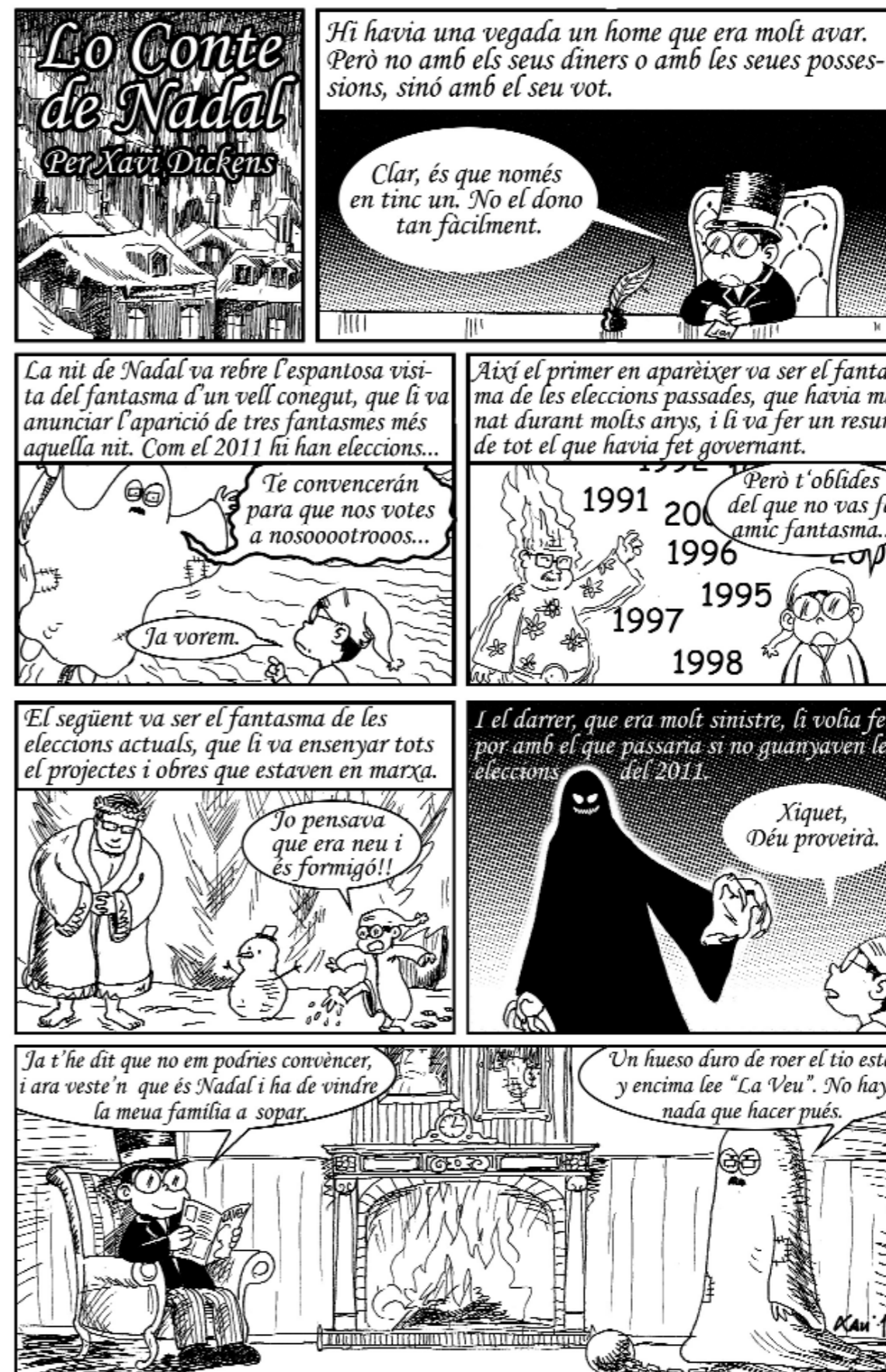
quals cobren matrícula i mensualitat. I l'ajuntament està consentint que utilitzen unes instal·lacions municipals per les que no paguen ni lloguer, ni llum, ni aigua, ni res de res... amb tot l'aspecte de ser un cas d'economia submergida, però amb el beneplàcit del nostre magnífic ajuntament. Mentre, els més menuts s'han quedat de moment sense escoles infantils de 0 a 3 anys municipal, La Fundació Caixa Castelló ha rescindit el conveni pel qual cedien les instal·lacions de l'antiga Escola de la Mar Irta al Consistori de Benicarló per a instal·lar allí una escola infantil de 0 a 3 anys. La mesura ha estat adoptada per la junta rectora de la fundació, després de quasi un any que les instal·lacions han estat tancades al públic a l'espera de l'adjudicació del contracte d'arrendament de les instal·lacions.

El còmic

Per Xavi Burriel

"LO CONTE DE NADAL"

Homenatge de l'ajuntament a les campiones d'Espanya del Club Mabel

text VICENT FERRER

En l'Ajuntament de Benicarló es va oferir una recepció oficial a les quatre gimnastes benicarlandes que recentment es van proclamar Campiones d'Espanya de gimnàstica rítmica formant part del Club Mabel.

L'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, els va fer lliurament a cadascuna d'elles, Inés Domingo, Cristina Ros, Alisson Foix i Patricia Mústieles, un regal en nom del consistori que, al mateix temps, se li va fer extensiu l'homenatge a Natalia Mora de Riba-roja de Túria, que va completar l'equip per les baixes de Brianda García i Nuria Sancho, aquesta última a Madrid formant part de la Selecció Espanyola. Felicitació que també es va fer extensiva a les entrenadores, Manola Belda, Blanca López i Cristina Ros.

Manola Belda va comentar que en aquesta ocasió el repte era molt alt per les dues baixes abans citades i que va caldre baixar diverses vegades a València per a entrenar, la qual cosa, sumat a la presència de les gimnastes del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallés, va fer-ho més difícil per poder aconseguir medalla, atès que aquestes últimes entrenen i estudien en règim de concentració. Tot i això, l'entrenadora va recordar que les seues gimnastes estan ja acostumades a pujar al podi des que eren alevins, per això en la primera jornada van aconseguir la millor puntuació i el segon dia van aconseguir traure-li dos punts a l'equip classificat en segon lloc.

L'alcalde va tancar a l'acte per a felicitar a tot l'equip per l'èxit arribat i els va demanar seguir, ara que han passat per mèrits propis a la més alta categoria de la gimnàstica rítmica nacional. No va voler oblidar-se l'alcalde dels familiars de les gimnastes per l'esforç que per a ells suposa que les seues filles estiguen en l'alta competició.

laveubenicarlo@terra.es

La font del regidor Cuenca va ser font (valga la redundància) d'inspiració dels artistes fallers

ve de la pàgina anterior

URBANISME

Les obres dels plans E y Confianza han centrat l'atenció i les crítiques tant dels ciutadans com de l'oposició. Fonts, nyaps i rehabilitacions d'edificis sense finalitat clara. Si bé és cert que mai plou a gust de tots, la pluja de milions sobre Benicarló no deixa cap dubte sobre els que ens governen: una colla de gent que no té definit el futur de Benicarló, ni sap cap on ha d'anar el nostre poble. Així, mentre altres poblacions han invertit eixos diners en fer seus d'ajuntaments o edificis polivalents, escoles infantils o infraestructures esportives, a Benicarló construïm fontetes, continuem fent nyaps a edificis que caldria enderrocar i tornar a alçar i damunt, ho fem contractant a empreses de fora del poble. Així fem país. I tant s'ha parlat d'algunes de les obres que fins i tot una d'elles va ser el motiu central de moltes de les falles benicarlandes. Sí, la font del regidor Cuenca (perquè és d'ell i de ningú més), va ser font (valga la redundància) d'inspiració dels artistes fallers. Però ni en falles l'ombra del Magnífic es redueix. Més aviat, com deia l'insigne i recentment desaparegut Delibes, es fa allargada i ho inunda tot. Fins a les falles. Més enllà de rivalitats, de brutes guerres o d'insults grollers, les falles s'unien sota un lema comú: recollons, que lletja és la font de Cuenca. Però la crisi econòmica ha deixat Benicarló, igual que a molts altres municipis, una llarga llista d'obres sense acabar que s'han convertit en un perill per als vianants. Les constructores, en molts casos, han abandonat els solars amb els edificis a mig construir o amb l'excavació preparada per a realitzar els fonaments de l'edificació. Sense clos o amb un en precari, les obres es converteixen en focus d'atracció per als amics de l'aliè, ocupes o

colles de xavals que busquen una estona de diversió i aventures en elles, amb el perill que suposa que circulen per l'interior d'un edifici en obres sense les mesures de seguretat necessàries. Així les coses, l'ajuntament es va veure obligat a buscar a les empreses i obligar-les a deixar les obres en perfecte estat de revista, eliminant els elements perillosos per als vianants.

En matèria urbanística, l'any també ens ha deixat l'enderrocament de les naus d'Orero al final d'Hernan Cortés...a costelles dels benicarlandos, perquè l'ajuntament no ha fet complir el conveni que va signar en el seu dia amb la família Orero i que l'obligava a fer ells les obres. I una sentència contra l'ajuntament que revoca les expropiacions del Passeig Sud, que paralitza l'execució del projecte... per no fer correctament les coses. D'altra part, hem tingut anuncis tan surrealistes com que els afeccionats a la pilota del nord de Castelló tindran en el futur trinquet de Benicarló un punt de referència per a la pràctica de la pilota valenciana. La instal·lació ocuparà una superfície de 2.500 metres quadrats que es construiran al camp de futbol de l'antic col·legi Jaume I, al costat de l'IES Ramón Cid. La construcció del trinquet de

Benicarló s'emmarca en el Pla d'Instal·lacions Esportives de la Diputació i la Generalitat i naix de la col·laboració amb la Federació de Pilota Valenciana amb l'objectiu de desenvolupar i potenciar la pràctica de pilota valenciana i costarà a Benicarló mig milió d'euros, que ha d'aportar de les arques municipals. I per fi. El regidor d'Urbanisme de Benicarló, Antonio Cuenca, va signar la llicència d'activitat del Pavelló Poliesportiu Municipal. La instal·lació s'ha adequat en els últims mesos per a complir amb tots els requisits i s'han dut a terme actuacions com l'adequació de la xarxa elèctrica i substitució del cablejat, la instal·lació de leds en les escales i l'adquisició d'un generador per a casos d'emergència. Així mateix, s'ha dotat l'edifici d'un sistema antiincendis i s'han adoptat mesures per a aconseguir l'accessibilitat total de la instal·lació: s'ha construït una rampa d'accés exterior, una lavabo per a discapacitats i un ascensor-elevador perquè les persones amb mobilitat reduïda puguin accedir a les parts altes del Pavelló.

Al mes d'abril, l'ajuntament de Benicarló es trobava a l'espera de rebre el conveni que ha de signar perquè la conselleria de Benestar Social, a través de IVADIS es faça càrrec de la gestió de la Residència El Collet. I encara està esperant. Sarah Vallés, regidora de Benestar Social de Benicarló, anunciava que l'acord contempla que "mentre El Collet s'usa com residència, la titularitat ha de ser de conselleria, atès que és la millor forma de gestionar-la" i la més operativa a nivell burocràtic, destacava Vallés. L'edil de l'àrea de Benestar Social anunciava que en breu es podria signar el document de cessió, que permetrà al consistori recuperar una part significativa del pressupost que es destina a la residència, utilitzada per malalts provinents de tota la província de Castelló.

I el nostre benvolgut patró, Sant Bartomeu, ha estat també centre de debats

ve de la pàgina anterior

EN CLAU SOCIAL

La nota simpàtica de l'any la protagonitzava un arbre. L'han batejat com Bertomeu i ha estat l'encarregat de renovar la vella i tradicional rivalitat entre dues poblacions veïnes: Benicarló i Vinaròs. El monumental Ficus Nítida, o Llorer de la Índia ha aconseguit despertar un sentiment que molts creien dormit i que ara, gràcies a les xarxes socials, s'ha posat en evidència. Al Facebook es creava un grup denominat "Es pot saber quina classe d'arbre han plantat en la rotonda de Mercadona?", creat per vinarossencs que es van despertar un dia amb un misteriós arbre plantat en la rotonda d'accés a la ciutat des de Benicarló. I que ací van despatxar envoltat en un misteri que, encara ara, no hem aconseguit aclarir.

També de l'àmbit social ens ha agradat que el benicarlano Samuel Herrero ha participat enguany com pelegrí en la tradicional romeria dels Peregrins de Les Useres. Samuel ha estat un dels agraciats en el torn pel qual es regeix l'elecció dels pelegrins gràcies a que el seu pare, Vicente Herrero, és natural de la població. Samuel ha peregrinat en l'any que es compleix el 25 aniversari de la participació del seu pare com pelegrí. I de premis va la cosa, El grup de saxos Spookysax del Conservatori de Música "Mestre Feliu" de Benicarló ha guanyat el primer premi del Concurs d'Interpretació per a Joves de Betxí. El premi va ser en la modalitat d'interpretació grupal. L'aula de saxo del Conservatori va presentar al concurs el quartet format per Iris Guzmán amb saxo soprano, Guillem Fernández amb saxo alt,

Carlos Xifre amb saxo tenor i Néstor Vinaixa amb saxo baríton. A més, un any més la Banda de Música "Ciutat de Benicarló" obté el primer premi en les desfilades de Moros i Cristians de Lleida, acompanyant a la comparsa mora Al-Ieridis, entre d'altres bandes i nombrosos grups musicals. La peça que va interpretar la Banda a la entrada de la plaça de Sant Joan en la desfilada matinal, va ser "El president", marxa mora de Miguel Picó Biosca.

I el nostre benvolgut patró, Sant Bertomeu, ha estat també centre de debats. Tot, perquè l'alcalde decidia eliminar la festivitat en favor de Sant Antoni i així ho aprovava el ple del mes de juny, quan es va tractar el calendari festiu del 2011. La decisió d'eliminar com festa local el dia del patró a Benicarló arribava a les xarxes socials. En Facebook es creava el grup "Queremos que en Benicarló el 24 de agosto siga siendo festivo" i "SANT BERTOMEU FESTIU ARA I SEMPRE", que alçaren

passions a la xarxa. Fins i tot, una recollida de signatures impulsada des de la Unió de Comerços va ficar en peu de guerra als ciutadans en contra de l'ajuntament. I al final, guanyaren els votants, que per això són més.

MEDI AMBIENT

Una fissura en l'emissari submarí de Benicarló provocava a finals de l'estiu el tancament al bany de la Platja de la Mar Xica, per l'elevat índex de coliformes detectats a les aigües. La solució no arribava dos mesos després, quan la Epsar arreglava la fuita...davant les contínues excuses del regidor Cuenca, que mantenía que els índex no eren perillosos per a la salut humana, malgrat que les analítiques de conselleria deien el contrari. I per fi enguany s'ha adjudicat i iniciat les obres de l'EDAR de Benicarló, que realitzarà la UTE DRACE-SAV -DAM. Les obres s'han adjudicat per un import de 22.118.374,81 euros, IVA inclòs, i tenen un termini d'execució de 18 mesos.

RESUM ANUAL

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

En una mostra d'originalitat mai vista als mitjans de comunicació, m'he proposat fer una cosa diferent amb la darrera crònica de l'any, i no tinc cap dubte que ho aconseguiré. De moment el títol que he triat demostra que la meua capacitat imaginativa és inabastable, inigualable i indomable. Però abans de començar amb aquest important document, font d'informació i consulta per a tota aquella persona interessada en el tema, vull fer un petit avís o suggeriment. Mire, estimat lector, si actualment vostè està llegint un llibre l'autor del qual és, per exemple, Ken Follet o Vizcaíno Casas, pot continuar llegint aquesta pàgina perquè no cal ser cap llumenera per a fer una cosa més amena de les que fan ells (bé, un ja no fa res). Però si l'autor que ocupa el seu temps és un altre amb un mínim de qualitat com ara Mendoza, Sánchez Piñol, Vargas Llosa o Andrés Estellés, deixe de perdre el temps i agafe immediatament el llibre. No estem per a perdre el temps llegint misèries i poques lligues.

Com que això d'avui pretén ser una cosa mínimament seriosa, carregada de dades objectives i absolutament sostenible, espero no marejar massa amb la cascada d'informació que segueix.

All llarg del present any, el CDB ha tingut un president i dos entrenadors. Si això ho comparem amb l'any anterior ens trobem que no ha augmentat el nombre de presidents, però sí que ha minvat en més d'un tres-cents per cent el d'entrenadors. Això és una dada subjectiva i demostrable que no es pot refutar. Entrant a valorar altres aspectes del nostre club, es pot dir que l'any que està a punt d'acabar el nostre equip ha jugat més de quaranta partits, dels quals n'ha guanyat pocs i n'ha perdut molts. La conseqüència immediata d'aquesta demolidora dada és que si fem un gràfic, podrem vore que la línia que ens indica la classificació del nostre equip se'n surt per la part de

baix de la pissarra i li falta ben poquet per arribar al terra. De moment el diagrama ens indica que encara estem per sota de la pissarra, per això s'ha de gastar guix negre per a dibuixar la línia. Seguint amb dades imprescindibles per a que algun dia es pugui seguir completant la història del nostre club, el senyor Toledo Donado, directiu del club, s'ha fumats cinc-cents quaranta set cigars, el vuitanta-quatre per cent dels quals amb una forma caracteritzada per l'absència de la línia recta. Si els posarem tots en línia ens resultaria un canut de gairebé quatre quilòmetres de llarg. Però l'estadística i el treball de camp ens confirma que no se l'ha empassat tot, perquè si fem una volta a les instal·lacions de la carretera vella de Càlig, ens podem trobar més d'un quilòmetre de tabac escampat pertot arreu. Pel que fa a la gent que ha passat per les graderies del camp, el càlcul més exacte ens diu que quinze mil tres-cents dos persones han entrat per la porta del municipal al llarg de l'any que s'acaba per tal de vore l'equip del poble. Aquesta estadística no inclou la gent que ha assistit als partits del futbol base ni a altres possibles equips que puguen jugar els seus partits al municipal. Una dada molt important que cal destacar són les vegades que un gran tràiler ha passat per davant la porta del camp mentre es disputava un partit i que algun cotxe ha dificultat el seu majestuós pas. Han estat un total de cinc vegades. Al llarg de l'any hem pogut comprovar una dada estadística que va molt lligada amb allò del gràfic i de la pissarra: s'ha reduït en un tres-cents per cent el nombre de col·legiats que ens arbitren des de que va començar l'any, el que també ha comportat que les despeses en aquest apartat s'hagen vist reduïdes de manera notable.

Tinc tres pàgines més d'estadístiques que faré arribar a qui me les demane previ pas per caixa, perquè la meua feina també té un valor fàcilment quantificable en diners o, com haguera dit el mestre Palanques, crematísticament parlant.

Esteller nou campió de Pilota a Benicarló

text i foto GREGORIO SEGARRA

En un final menys igualada en el marcador de l'esperat, Esteller es va proclamar campió de la 2ª Lliga Local de Pilota a mà Individual, succeint a l'anterior campió "Tufarret", després de vèncer per 41-29 a Jon.

La partida, organitzada en el frontó de l'I.I.S. Joan Coromines de Benicarló pel club Arrea-li bona, va estar preludiada per la final "B", que van disputar "Carce" i

"Xarli2, amb victòria del primer per 31-26. En la gran final, Esteller va prendre prompte el comandament, amb una eixida fulgurant que li va situar 10-5 en el marcador, però Jon no va llençar la tovallola i va remuntar fins a 10-9, fent concebre esperances de remuntada. Aquestes es van esfumar amb un parcial de 14-5 per Esteller, que es va posar 24-19, per a ampliar l'avantatge fins a 33-20. En la recta final, amb punts molt bells alternant-se amb errors infantils provocats pel cansament d'ambdós jugadors, Esteller va saber administrar bé el seu avantatge per a acabar guanyant amb claredat la partida i el títol.

labonaradio 99,9FM

www.labonaradio.com

RECICLEM LA RÀDIO!!!

De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos

LA FUNDACIÓ COMPTE-FIBLA, ENCARA SENSE SOLUCIÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló s'està plantejant caducar el PAI de la Fundació Compte-Fibla amb la intenció de desenvolupar el sector des del consistori.

El solar de l'entitat es troba proper al centre urbà del municipi i és un dels temes pendents dels successius governs municipals, des que José Mª Fibla la creara en 1.945. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, va recordar que el consistori va adjudicar a l'empresa UMA la condició de urbanitzadora del PAI, que inclou, a més del solar que ocuparà el futur edifici, la urbanització del carrer Moreres. En l'actualitat, el solar està cedit per la fundació al consistori per a ús d'aparcament públic, mentre que el carrer, un dels vials d'accés al centre, ha hagut de ser tancada al trànsit pel mal estat en el qual es troba. Cuenca va incidir que la urbanitzadora es va comprometre en el seu moment a urbanitzar el carrer "encara que fora superficialment" amb l'objectiu de reobrir-lo al trànsit i poder descongestionar altres vials del centre de la ciutat. No obstant això, els tràmits administratius van més lents del que cabria esperar. Les últimes dades desvetllades pel regidor d'Urbanisme recorden que "l'ajuntament va retornar el projecte d'urbanització a l'empresa perquè

no s'ajustava a l'establert en les bases". Així les coses, l'edil va mantenir una reunió de treball amb l'empresa adjudicatària, en la qual va demanar que executaren la urbanització del carrer Moreres "o que la deixen com està, amb el que es caducarà el programa per a poder executar-lo l'ajuntament". Si així fora, Benicarló per fi podrà comptar amb una Fundació de caràcter soci-cultural que disposarà de biblioteca pública, centre documental i memorialístic centrat en temes de la ciutat, saló de conferències, sala d'exposicions i pàrquing. Cal recordar que la Fundació creada en 1945, està integrada per l'alcalde de Benicarló, representants del clergat i hereus de la família Compte Fibla.

Santi Santamaría rebrà la Carxofa d'Or en la Festa de la Carxofa

text i foto NATÀLIA SANZ

El polèmic cuiner català Santi Santamaría serà el Carxofa d'Or de la Festa de la Carxofa de Benicarló, que arriba a la seua majoria d'edat en aquesta edició.

Divuit anys que els festejos dedicats a glossar a l'hortalissa més famosa de l'horta benicarlanda tornaran a apostar pels actes més consolidats i atorgaran el màxim guardó a un dels cuiners que més polseguera ha alçat en els últims anys arran de les seues declaracions sobre els seus companys. La carxofa d'or torna a viatjar fora de les fronteres benicarlandes després de complir els desitjos dels llauradors, que van veure per fi complides les seues demandes el passat any quan el guardó es va lliurar a un metge d'arrels benicarlandes i dedicat a promocionar les virtuts saludables de l'hortalissa. Una altra de les novetats serà que les Jornades dels Pintxos que per quart any organitzaran bars i restaurants de la ciutat tindran guanyador gràcies a la iniciativa de la Peña Mechero, que atorgaran un guardó a la millor tapa que es servisca durant el desenvolupament de les jornades. Els actes de la XVIII Festa de la Carxofa s'iniciaran el 21 de gener amb la inauguració de les Jornades dels pintxos i la celebració del Sopar de Gala que servirà per a lliurar les distincions de la festa. I és que a més de Santi Santamaría, els llauradors benicarlandos Juan Melet i María Ortiz veuran els seus esforços reconeguts després d'una vida dedicada al camp i a la conservació de les tradicions.

L'edició d'enguany de la festa és molt probable, si el temps no ho impedeix, que se celebri coincidint amb una de les millors campanyes de recol·lecció de l'únic producte amb denominació d'origen de la província de Castelló. "Les perspectives són molt bones, la carxofa està eixint amb molt bona qualitat i si no tenim gelades, haurà molt bona collita", va assegurar Eduardo Arín, regidor d'Agricultura. Ja el dissabte s'iniciaran el gruix de les activitats que ompliran el programa d'actes

durant tot el cap de setmana. Així, enguany repetirà experiència la periodista de Ràdio Nacional Pepa Fernández, qui tornarà a emetre el seu programa *No es un día Cualquiera* des de Benicarló per segon any. La regata de velers, el concurs de Tir i Arrossegament, la concentració de caravanes i la tradicional i popular *Torrà* seran altres dels actes que es desenvolupen durant la jornada sabatina. Ja el diumenge els restauradores eixiran al carrer per a oferir les seues propostes gastronòmiques en la Demostració Gastronòmica que tornarà a omplir el carrer Joan Carles I. Serà el punt d'arrencada de les Jornades Gastronòmiques que durant un mes i mig se celebraran en els restaurants de la ciutat amb la carxofa de Benicarló en el centre dels menús que s'oferiran.

Marc Fresquet i Mari Carmen Sorlí guanyen la 14a Copa Nadal

text CNB

El diumenge 26 de desembre es va celebrar al Port de Benicarló la XIV edició de la tradicional prova de natació en un dia fred però amb un sol magnífic que van agrair tots els participants i tot el públic present a les dotze del migdia.

Els 24 participants inscrits es van llençar al aigua que estava a una temperatura d'uns 10 ° i van nadar el més a pressa que van poder per arribar a la meta. A l'arribada els esperava una gran quantitat de públic que els va aplaudir amb força i una dutxa d'aigua calenta així també com una magnífica xocolata calenta que els va tornar a posar bé el cos.

En categoria masculina va guanyar el nadador del CN Benicarló Marc Fresquet que va fer un temps de 1.24.52 per recórrer la distància d'uns 120 metres. Es la cinquena victòria consecutiva que aconsegueix aquest nadador benicarlando. En categoria femenina va guanyar la nadadora del CN Benicarló Mari Carmen Sorlí. Destacar que alguns nadadors es van llençar a l'aigua amb corbates amb motius nadalencs. Tots els nadadors van rebre el trofeu de mans de l'Alcalde de Benicarló Marcelino Domingo, del Regidor d'Esports Ximo Pérez Ollo i de la Dama del Club Natació Benicarló Paula Saura Martínez. Agrair també el suport de la Creu Roja de Benicarló per la seua inestimable col·laboració que va aportar els mitjans de salvament necessaris.

Categoria masculina:

- 1.-Marc Fresquet (CN Benicarló)
- 2.-Miguel Piñana (CN Benicarló)
- 3.-Albert Castañeda (CN Vinaròs)

Categoria femenina:

- 1.-Mari Carmen Sorli (CN Benicarló)
- 2.- Jessica Ostina (CN Vinaròs)

Esperem que l'any 2011 vinga ple d'èxits pel CN Benicarló i els desitgem a tots un Felix Any Nou 2011.

Per un any nou

text JOAN HERAS

Ara que s'acaba un any i n'encetem un de nou és un bon moment per fer declaracions –públiques o íntimes- de bones intencions, de bons propòsits. Podria fer una llista, realista o plena de desitjos ideals, amb dues columnes: per una banda, les referències més personals i, per una altra, les de caire més col·lectiu. Però he decidit, aquesta vegada, recórrer a un dels clàssics més fonamentals de la nostra cultura. Un dels aforismes punyents, poètics i que ens fan trontollar de Nietzsche ens pot servir per fer-nos reflexionar sobre el bon propòsit més essencial de la nostra vida: ¿volem viure tots i cadascun dels nostres dies, d'aquests dies que omplen un calendari que ara ens disposem a estrenar, tot assumint que cada instant el vulguem viure una i una altra vegada? Mireu de quina manera més bonica i directe a l'essència dels nostres valors apunta el filòsof en aquest conegut aforisme de La gaia ciència:

-¿Què et passaria si un dia o una nit et perseguís un dimoni en la teva solitud més solitaria i et digués: "Aquesta vida, tal com la vius ara i tal com l'has viscuda, hauràs de viure-la encara una altra vegada i encara incomptables vegades. I en ella no hi haurà res de nou, sinó que cada sofrança, cada plaer, cada pensament, cada sospir, tot allò que és indiciblement petit i gran de la teva vida, ha de tornar a esdevenir-se per a tu, tot en el mateix ordre i en la mateixa successió -ahora, també aquesta aranya i aquest raig de lluna que apareix entre els arbres, també aquest instant i jo mateix? ¿L'etern rellogte d'arena de l'existència serà capgirat sempre de bell nou -com —també, tu amb ell, que ets una volva de pols de la pols? ¿No et llançaries a terra cruixint de dents i maleiries el dimoni que et parlés d'aquesta manera? ¿O bé has experimentat qualche vegada un moment immens en el qual li respondries: "Ets un déu i mai no havia sentit una cosa més divina!"? Si aquest pensament exercís la seva puixança sobre tu, et transformaria, tal com ets, i tal vegada t'esclafaria. La

Fronteres

pregunta referent a totes les coses i a cada cosa: "¿Vols viure això encara una altra vegada i encara incomptables vegades?", constituïria en la teva actuació com l'enorme pes mes gran! ¿O no hauries de sentir-te bé amb tu mateix i amb la vida, per tal de no desitjar res mes que aquesta darrera i eterna confirmació, que aquest darrer i etern segellament?

Nietzsche, certament, presenta la idea, el propòsit, més clar i contundent que ens podem fer aquests dies. El calendari reprèn de nou, com un recomençar, les dates. Tot retorna com una sinia que cíclicament puja i baixa i recomença el moviment. És clar que a cada dia hi podem trobar novetats i noves perspectives però allò que compta és l'aposta per viure amb el compromís, amb la intensitat i la força de gaudir-ne amb plenitud. No estem parlant d'un carpe diem frenètic, com si la vida fos una festa allargassada fins a altes hores de la matinada. La vida és un conjunt de vivències, de plaers i de dolors, de gustos diversos. I tot això ho hem de viure amb la intenció, amb les ganes, com si ho poguéssim i haguéssim de reviuire-ho una i una altra vegada encara. Aquest és, sens dubte, un gran, enorme, potser massa feixuc i tot, bon propòsit d'any nou.

TARD I MALAMENT

El cessament del delegat del govern a València fa mesos que hauria d'haver-se produït, en no haver estat a l'alçada quan la càrrega policial bèstia –com en els "millors" temps de la dictadura franquista-, contra els manifestants que s'oposaven –pacíficament- a l'enderrocament de cases al Cabanyal: era el moment doncs, a més de no haver sabut evitar-ho, damunt intentà justificar una tal brutalitat (!?)

Ara, però, a què ve el relleu? A una picabaralla política de poc calat? Molt malament si les decisions del govern –com ara el cessament del seu delegat- obeeixen a qüestions fútils i electoralistes, que encara dona munició als "populars", enfangats com estan en *affaires* de corrupció, dels què miren distraure l'atenció dels ciutadans, amb les maldestres actuacions dels socialistes.

Marc Antoni Adell

L'URBANISME BREU

text i foto NATÀLIA SANZ

El Ministeri de Foment ha finalitzat les obres d'il·luminació i millora de la seguretat vial de la travessia urbana de la N 340 per Benicarló.

Es compleix així la petició realitzada des de l'ajuntament de Benicarló en 1.995, quan es va remetre un escrit a l'administració central demanant que es milloraren les condicions d'il·luminació d'aquesta travessia. Les obres de millora de la il·luminació s'han realitzat en el tram situat entre la gasolinera La Batra i l'empresa de pneumàtics Polito, que inclouen el concorregut encreuament a la carretera de Càlig i l'entrada al camí que va al cementiri. Aquest és un dels trams més perillosos de la carretera al seu pas per Benicarló, ja que només existeix un pas inferior i són nombroses les persones que es juguen la vida diàriament a l'intentar creuar-la. A més, la proximitat de l'estació de RENFE provoca el pas constant de vianants per aquesta zona. Les obres comencen 15 anys després que l'Ajuntament fera la primera petició d'il·luminació del tram. En aquell moment, la petició abastava des del Parc Comarcal de Bombers fins a la caserna de la Guàrdia Civil, encara que el Ministeri de Foment solament es farà càrrec de la il·luminació de part del tram. La resta de la carretera s'il·luminarà amb

la transformació de la N-340 en bulevard, tal com està sol·licitat també des que es va conèixer l'execució del desdoblament de la N-340. L'empresa Pavasal, adjudicatària de l'obra, ha executat els treballs d'il·luminació de la N-340 en el tram entre el PK 1043,700 i el 1044,130.

El Consorci Provincial de Bombers de Castelló ha aprovat el projecte del Parc de Bombers de Benicarló i traurà a licitació la seua construcció.

Les obres d'urbanització de la parcel·la on es construirà el parc finalitzaran aquest mes. L'Assemblea aprovà el projecte i al mateix temps es trauran a licitació unes obres que està previst que es perllonguen durant un any aproximadament. La construcció del nou parc de Benicarló és una de les reivindicacions històriques del cos provincial de bombers i suposarà una millora important tant a nivell d'instal·lacions com de servei. El parc se situarà en una parcel·la dotacional en el sector 3 del Polígon, en uns terrenys que ocupen una superfície de 9.000 metres quadrats al costat de la CV-135, la carretera Benicarló-Càlig, una situació que permetrà una connexió ràpida amb la nova variant de la N-340 per a arribar amb rapidesa als nuclis urbans més poblats de la zona. Actualment, l'Ajuntament està ultimant les obres d'urbanització de la parcel·la, que finalitzaran aquest mes de desembre.

Aquest és un dels trams més perillosos de la carretera al seu pas per Benicarló, ja que només existeix un pas inferior i són nombroses les persones que es juguen la vida diàriament a l'intentar creuar-la.

Desitjos per al 2011

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Reconec que la nit de cap d'any tinc una marcada tendència a la malenconia. El que passa és que no se'm sol notar perquè l'ambient del voltant em permet disfressar-ho. Quan ningú no em veu, m'arrauleixo en un racó i em lliuro als pensaments més foscos. Una mena de desitjos rebordonits i estèrils per a l'any següent. Aquests són alguns desitjos que m'agradaria que s'acompliren el 2011.

1. Que no hi hagueren eleccions municipals ni autonòmiques. Total, ja sabem què ha de passar, i almenys ens estalviariem el mal tràngol i el disgust. Un salt temporal estaria bé, ser a l'abril i trobar-nos de sobte al juny. I tot seguiria igual, que és el que passarà.

2. Que els terratrèmols, les inundacions i les sequeres es traslladaren més cap al nord, i els països del sud visqueren un any tranquils, per anar prenent aire.

3. Que creen una reserva índia per als valencians que encara volen viure únicament en valencià, i els deixen tranquils, reproduint-se si volen però sota un estricte control. Es pot rendibilitzar la inversió cobrant entrades per a turistes amants de la biodiversitat de les cultures autòctones.

Exilis

Que la gent més afectada per la crisi ocupe el Parlament, la Moncloa i tots els centres de poder...

4. Que la gent més afectada per la crisi ocupe el Parlament, la Moncloa i tots els centres de poder, i almenys per un dia puguen menjar bé, de calent, i atesos pel servei. Pacíficament, això sí. Ah, i que els responsables d'aquesta situació hagen de fer cua a un menjador social de Càritas. Un dia, per provar-ho, com en els contes.

5. Que els barracons de les escoles siguen declarats bé d'interés cultural. Ja que sembla que els tindrem per anys, fem-los nostres.

6. Que cresquen arbres enormes i frondosos, d'un dia per l'altre, al mig de les places dures del món, i al segon carril de les autopistes, i als despatxos de les principals empreses i dirigents del planeta. Una protesta muda i contundent.

7. Que s'estenga un virus implacable que acabe amb la lucidesa i ens faça a tots, definitivament, autocomplaents i acrítics. Potser així serem més feliços i acceptarem les coses tal com són i tal com ens volen fer creure que són.

8. Que *La Veu de Benicarló* seguisca sent, un any més, la consciència crítica més llegida del poble.

ve de la p gina anterior

...i també el Crònica

Tots són notícies positives en l'època en quèestem, però tant? Tot està bé, l'UA-19 l'acabament del Francesc Catalan, tràmits Corts Valencianes III, Nova cafeteria, Estació Nàutica, Desfibril·lador de la policia, alumnes Servef triomfen, pacte per a la costa nord, Comissió de festes carregada d'actes, com els Reis Mags, per Nadal, Festival benèfic de les estrelles, un bonito àrbol de Navidad... i, una cosa curiosa "el suministro de gas llega a Benicarló". Segons tenim entès Repsol Fulano ja fa uns quants anys que distribueix gas a ca nostra i estos de gas Natural acaben d'arribar. Deu ser també cosa dels innocents.

Mascarell a Cultura

Quina sorpresa amb el nou cap de files del Bloc. No ha tingut temps d'encapçalar la llista del Bloc a les properes municipals i ja li han ofert un càrrec a la Generalitat de l'altra banda del Sènia. No sabem si seran càrrecs compatibles però mostra a primera vista la profunda confiança que CiU ha dipositat en els socis del partit valencià. Amb raó, no creuen vostès? Miren la foto adjunta, miren.

Targes nadalenes

Uns tafaners vam anar l'altre dia a veure les targes nadalenes exposades al MUCBE que havien fet els xiquets i xiquetes de les escoles i instituts i, certament, n'hi havia de ben boniques. El Nadal dóna per esplaïar-se en aquest menester de la pintamenta escolar però ens va sorprendre que, tot i que els motius són diversos, Pare Noel, Reis, naixement, els betlem... les targes del col·legi de les monges es dedicaven exclusivament del naixement. Compte, no és una crítica, és una curiositat que no ens imaginem a què deu respondre. Només ho diem perquè en la varietat està el gust.

Acollonits

Ací al consell de La Veu qui no xuma, se n'ix. Se'n recorden d'aquell del pijama que no té per a comprar-se un batí -i això que fan

tan senyor, aquells amb escuts brodats damunt del pit...—, doncs ens amenaça amb una querella, com a la tele, si el tornem a traure als papers. Vol dir, si el tornem a exposar a la vergonya pública. Li diem que ha de calmar-se i ha de saber que n'hi ha per a tots. Ahir mateix el senyor amo de la publicació va fer deixadesa també d'una seua obligació i avui al matí tot eren presses i corrillos i males cares i conferències caríssimes per telèfon. I saben per què? Saben a què es dedicava mentre els abnegats treballadors ens afanyàvem a avançar la faena. Molt simple: estava volant. Així. *Cual imperioso y bravío Faetón!* Segurament havia pujat a acomiadar-se del Pare Noel i a agrair-li els col·laboradors tan responsables que té i que paga tan malament.

Cagallons

Sense ànim de ser reiteratius ni escatològics, constatem que el poble està ple de cagallons de gossos. Les jardineres que hi ha al voltant de la font de la plaça Mare Molas fan llàstima, totalment abandonades. Sort que van plantar herbes aromàtiques de muntanya que aguanten com si fóra mala herba. I per cert, algú sap què li ha passat al pipican que hi havia una mica més avall? És que ara han

donat permís als gossos per cagar allà on volen? O és que en aquesta època de crisi galopant que tenim, com a mesura de suport, han caigut que xafar una merda porta sort...

LÒGICAMENT...

Un tafaner va comprovar que en la seua darrera compareixença davant els mitjans de comunicació el regidor també conegut com Anthony McCuenc va utilitzar les paraules "lògicament" i en especial "yo" en totes les oracions que va pronunciar. Li hem dit els altres tafaners que és un exagerat, que com a molt això de "yo" ho deguera dir cada dues frases, *lògicament*. I és que, *lògicament*, ací som així i sentim un senyor parlant castellà i ens cau la bava malgrat que deixa anar, *lògicament*, els *lògicament* sense lliga ni substància. *Lògicament*. Durant la reunió que vam dedicar a l'anàlisi de la intervenció, el vot particular d'un tafaner destacava que amagat sota l'adverbi hi ha encapsulat el discurs polític del PPO -Principal Partit de l'Oposició—i tot el seu argumentari. Escolten, i no ho creuen així, com aquesta paraula, junt a "como es de sentido común" o la versió més atrevida "como Dios manda" són les més repetides en els mitjans del líder barbat que treballava de registrador de la propietat a Torrevella.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Libreria Grèvol us desitja un feliç any nou!

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

La Veu monàrquica?

Aquesta gent de La veu no deixa de sorprendre tothom. Quan la majoria de mitjans de comunicació va fer festa o aturada tècnica el passat pont o aqüeducte de la Constitució mentre nosaltres treballàvem, ara per reis que aturarem ja comencem a sentir veus que si ens hem tornat monàrquics. No estaria malament: a Espanya ja se sap que després d'una monarquia sempre ha vingut una república... Ara, igual altres han escrit a la carta als reis una altra mena de govern: la pprràcia.

Clots i reclamacions

Collons amb els carrers fets pols del poble. No contents que ens el obren dia si dia també, i alguns fins a quatre o cinc vegades, damunt hem d'aguantar que els deixen fets un autèntic bunyol. I no precisament dels de menjar. Hi ha carrers amb més rases marcades que vies té l'estació. L'últim exemple el tenim al carrer Jacinto Benavente. No contents amb el desori de clots i carrillades que van muntar mentre feien la canalització del gas, que ara, si en volem una de millor, com la compactació la van fer tan, tan... rematadament "bé", ara ja està enfonsada com si hagueren passat per damunt els tancs de

Tejero. Sobretot a l'alçada de correus, on ha quedat un clot que desgraciadament del vehicle que hi enclava una roda. *Palabrita del niño Quessus* que diu un tafaner, que ja s'ha deixat la roda i un amortidor.

Clots i reclamacions (i 2)

Des d'ací li donem la raó al secretari del Bloc, Ferrer, quan diu que ja que fan els carrers nous podien posar-hi d'una vegada tots el serveis i no alçar-los al dia següent d'haver rebut l'obra per afegir una canalització o una altra. De tota manera, no és que aquest senyor descobrisca les amèriques. No fem més que dir-ho contínuament... però el regidor faraó Kuen-ka sembla que és una mica sord o no passa per allí. Estaria bé que els ciutadans comencàrem a fer ús del dret a la reclamació i visitàrem més a sovint amb aquest propòsit a casa de l'Il·lustríssim. Ens queixem massa i després solem deixar les coses per

impossibles sense haver mogut un dit. Cosa de valencians...

Campionat d'Xtrem

Veiem camions i camions carregats de terra sortint de darrere del col·legi de la Consolació, allí on ara fan el nou pàrquing de la UA 19 que es paga amb el "Plan Tu Confia i no Córregues", per allò que hi ha un rètol enorme a la vorera que ho indica, i que no sabíem on anaven. Però ja ho hem descobert. Al costat del Ramon Cid han dipositat munts i munts de terra d'una alçada considerable. Els tafaners ja intentem esbrinar si hi tenen previst fer el I campionat d'Xtrem motos, o un nou circuit de motocross, o de cross. Això sí, a la pobra senieta que hi havia al costat només se li veu la punta del fúneral. I per cert, algú ha pensat què passarà si arriba una bona tongada de pluges? Ho diem perquè el recentment apanyat camí que hi ha al costat, a banda dels clots que ja han deixat el camions de gran tonatge que aboquen la carrega, pot quedar tan negat de fang com la Caracola de sorra. Per no dir les finques veïnes. Ja ho vorem, que diuen els cegos.

Vuelve a casa...

El sauce de la rotonda de Ruiz Picasso de Vinaròs vuelve a Benicarló, podem llegir al web RN notícies del dia 28 de desembre. És més, segons el mitjà, el treball ja s'ha iniciat i tot i al lloc buit que deixarà l'arbre s'instal·larà provisionalment l'estàtua de Ripollés que ha d'anar finalment a l'aeroport de Castelló. Altres fonts afegeixen que l'obra representa el president de la diputació en actitud defecant com un famós ninot de pessebre de tradició catalana. L'artista, el mateix 28 de desembre, declarava que encara no havia decidit sobre què deixar caure les presidencials tifes. Buscava un motiu al·legòric i demanava idees a ls castellanencs perquè l'obra quedara realment popular i tots s'hi sentiren representats. Els tafaners obrim un concurs d'idees que després traslladarem al venerable Ripo.

FOTO: WEB RN

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

La setmana passada em trobava apocalíptic, ho reconec. Possiblement me'n vaig passar i això de demanar la desaparició de La Veu de Benicarló va ser un excés. Crega'm, no ho voldria per res del món, però jo veig que de tant en tant els mitjans de comunicació més o menys seriosos canvien la capçalera, anuncien un parell o tres de noves incorporacions, en tiren uns quants fora i li peguen una empenteta a la cosa i ja se sap que qui dia passa any empeny. Ànim, jo mateix em comprometo a reciclar-me i deixar aquesta pàgina per a les relacions i contactes del doctor Climent.

Suposo, ho ignoro del tot, que avui deuen dedicar la cosa a fer balanç de l'any que se'n va i també algun pronòstic del que ve. Com que la meua modesta imaginació no dona més que per ser un vulgar plagiari, tampoc no puc estar-me'n i faré un resum pulcre i especialment objectiu de l'any que si no passa res s'acabarà demà.

No sé per on començar, però és evident que aquest 2010 no ha estat bo. Em nego a dir allò que les coses no podien anar pitjor perquè penso que no és cert. L'atur castiga moltes famílies amb una terrible, horrorosa impotència. Sí, parlo d'ací al nostre poble. Tremolo per quan s'acabe ara al febrer la misèria que dona l'Estat amb la qual sobreviuen alguns paisans nostres. Aquest és, sens dubte, el resum dels dotze mesos -doot-zeee- que tan lentament ens han passat.

L'estat del benestar se'n va a pacte. Ho sabem tots, no és cap secret això i no podem més que ser testimonis passius d'aquesta catàstrofe. A uns ens toca el trist

paper de poble (el més sofert en qualsevol obra de teatre) i n'hi ha d'altres que, pobres, volent o sense voler, tenen el penós paper de botxins, d'executors. Igual me n'he passat en aquests darrers qualificatius, no ho sé.

Deixe'm centrar-me una miqueta en el nostre poble. I parlem de Sanitat i d'Educació, dos dels pilars d'aquest pretés estat de tranquil·litat. Des de la més absoluta de les ignoràncies. Com qualsevol votant que ni escolta rodes de premsa ni llig diaris. Benicarló compta amb les mateixes instal·lacions d'atenció mèdica que teníem quan era alcalde el doctor Febrer. Potser m'equivoque o exagere, però veig que el poble ha augmentat la seua població en un percentatge molt superior al dels serveis que s'ofereixen. Suposo que abans de les eleccions es farà la inauguració -amb el corresponent conseller del ram- del nou centre de Salut. L'ajuntament ens hauria de facilitar als veïns les tomaques del serengue necessàries per llençar-les sobre qui tinga el poc orgull, el poc amor propi, la poca vergonya de gosar realitzar qualsevol acte per sortir a una foto que s'hauria d'haver fet fa ja molts anys, quan encara les gallines ens ponien totes.

I de l'Educació? Què en podem dir? Els pares de l'Àngel Esteban lamenten, més que la falta d'informació, la falta d'acció per part de Conselleria. Des de la casa gran asseguren que han fet els deures (els ha costat anys, eh?) i que ara tot depèn de València. M'haguera agradat vore a la foto també als polítics del PP en actitud reivindicativa. Es veu que no va poder ser. També, i em penso que ja li ho vaig contar, aquest passarà a la Història com l'any en què se li ha pegat el tret de gràcia a una gran part de l'ensenyament públic a Benicarló. No val la pena entrar en detalls, el famós batxillerat concertat de La Salle enfonsarà, amb el vistiplau i la complicitat dels nostres governants locals, els estudis postobligatoris al Joan Coromines i al Ramon Cid (sí, ja sé que es podran quedar amb els cicles, però no és ben bé el mateix). Aquests dos centres necessiten reformes urgentíssimes i a hores d'ara ignoro si ja estan fent alguna cosa; em temo que no. I l'Escola Oficial d'Idiomes, per ara, no és més que una cosa virtual i que em penso que encara podria dependre del resultat de les properes eleccions autonòmiques.

Malgrat tot, feliç any nou, senyora Garcia.

2011, ANY DE CANVIS

Al fer balanç del que ha significat 2010 per a La Veu de Benicarló, el primer que ens ve al cap és una dada positiva, i és que 2010 ha estat un any més que se suma als molts que duem en el quiosc, amb el suport dels nostres lectors i col·laboradors. Un any més donant guerra a la recerca d'un objectiu que no és ni econòmic ni polític: informar als benicarlandos i donar-los veu perquè les coses vagen a millor. Per això, i a pesar que 2011 es presenta més o menys tan aspre com 2010, hem d'estar contents. Els mitjans de comunicació, i amb ells la diversitat d'opinions i la llibertat, passen per dies difícils, i açò els succeeix a tots sense excepció. Les empreses han de triar entre pagar als seus empleats o posar publicitat a les revistes, els ciutadans fem un esforç major cada vegada que comprem una i als polítics

765

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

honrats els costa un poc més portar a terme els seus projectes quan mai arriba el finançament. Aquesta és la situació ara mateix, però és una situació a la qual hem de donar-li la volta: és necessari invertir en publicitat per a donar a conèixer els productes, perquè les empreses es mantinguin. Els lectors han de saber que els diners que gasten en la nostra premsa local és l'única manera de mantenir una infraestructura informativa propera i de no acabar assabentant-se solament del que ocorre a Madrid. Els polítics han d'administrar els recursos públics amb una cautela exquisida, això ha estat sempre així, però més encara ara que no hi ha per a luxes innecessaris. La Veu de Benicarló desitja de tot cor que el 2011 siga un any de moltes notícies i totes bones. Amics lectors, gràcies per altre any més.

EDITORIAL

La setmana que ve no sortim, tornem el 14 de gener!

A partir del número 766, el preu de La Veu passarà a ser d'1,70 euros

Hem d'anunciar que, per motiu dels costos, que cada vegada són majors, ens veurem obligats a pujar el preu de La Veu de Benicarló, que passarà a ser d'1,70 euros. Per tal de compensar als nostres lectors, hi haurà canvis en el disseny, i alguna que altra sorpresa més, que esperem agraden a tothom.

Carxofa 1: a tots els que, com cada any, fan un esforç i obren les seues cases o seus socials per compartir amb tots els benicarlandos els betlems... Moltes gràcies.

Carxofa 2: per al cicle de Teatre en Família (per els que ho han fet possible). Tot i que la recidiva encara no ha aparegut (ella deu estar fent com deia el Mourinho, "teatro del bueno"), està tenint una alta participació de públic... i un elevat nivell dels espectacles.

Panissola 1: per als que fan les obres públiques als carrers de Benicarló. A l'avinguda Iecla, han parat fins el 10 de gener. Està clar que tenen dret a vacances, però els veïns sembla que no les tindran!!!! Algú s'ho hauria de fer mirar... i ser una mica més previsor

Panissola 2: per a Iberdrola, que va deixar a fosques i sense sopar a una part important del poble el dia de Nadal. Tantes avaries a la mateixa zona ja fa més que pudor!!! I això que saben on està el que està fallant... No serà que tenim unes línies elèctriques i transformadors que fan pena? Ah, però la pujada del 10% no ens la lleva ningú! Com tenen dèficit tarifari, amb beneficis astronòmics... no cal invertir. Quina cara!

FOTO!

Un any més, la rondalla de la Secció San Luis Gonzaga dels Exalumnes de La Salle de Benicarló, van eixir dijous passat dia 23 a visitar els tres Centres locals de la ciutat, Geriàtric, Savia i Collet, per a cantar unes nades a tots els residents. Amb

els nostres cants creiem que alegrem la vesprada a tots i es notava en la seua cara l'alegria a l'escoltar "Campana sobre campana", "Arre burriquito", "Fum, fum, fum", etc. Aquest conjunt d'amics, juntament amb les cordes de "els Tigres del Maestrat", i l'acordió de Juan Domingo Pau, fusionen els seus cants cada Nadal per a dur l'alegria a tanta gent que la necessita durant aquestes festes.

CONTES A LA BIBLIOTECA

3 DE GENER a les 11 del matí: Conta contes "CONTES CONTATS" a càrrec de Felip Kervarec, no fa falta inscripció prèvia.

4 DE GENER a les 11 hores: CONTE + TALLER DE RECICLATGE ARTÍSTIC (EN VALENCIÀ), no fa falta inscripció prèvia.

5 DE GENER de 11 a 12 hores: 3a. Sessió del Taller d'animació lectora "Contes a foc lent" per a xiquets i xiquetes, ja inscrits, de 4 i 5 anys. i de 12 a 13 hores: 3a. Sessió del Taller d'animació lectora "Contes a foc lent" per a xiquets i xiquetes, ja inscrits, de 6 i 7 anys.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

noticias
964.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

